

родни гвардейци, които бѣха се отдѣлили отъ главнитѣ сили. Прѣди обаче да пристигнатъ жандармина Меда успѣ да се вмъкне чабъ до залата, дѣто засѣдаваше бунтовническия съвѣтъ; той грѣмна съ пищовъ връзъ Робеспьера и му разби челюстьта. Братъ му отъ отчаяние се хвърли отъ единъ прозорець; той бѣ дигнатъ едва живъ; Леба се упушна въ главата; Сень-Жустъ и Кутонъ се прѣдадоха безъ съпротивление.

Робеспьера закараха въ Тюлери и го помѣстиха въ приемната зала на Комитета на общественото спасение, дѣто той мина ноцъта. Сутрината го закараха въ Консиержери, а отъ тамъ въ революционното сѣдидилище. Тамъ се ограничи само съ удостовѣрение на личноститѣ на арестованитѣ, които бѣха обявени вѣнъ отъ закона. На 10 термидоръ слѣдъ пладнѣ, тие които бѣха останали живи, бѣха казнени: тѣ умрѣха бѣзмълвно. Въ тѣхъ нѣмаше страпната енергия на Дантона, нито трагическия ентузiazмъ на Жирондинцитѣ.

ГЛАВА VIII.

Реакцията.

Отбранителнитѣ мѣрки зети отъ Конвента и отъ правителственнитѣ комитети, въ случай на нападение, което наистина и стана на 9 термидоръ, признаваха се отъ нѣкои като заговоръ срѣщу Робеспьера, Странно изопачавание на понятията; като че ли Робеспьеръ бѣше по божественно право монархъ, а Конвента не бѣ получилъ отъ самия народъ законната си власть и правителственнитѣ комитети не бѣха облѣчени съ изпълнителна власть направо и правилно отъ сѣщото това вър-